

Rumænsk

În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în acelaș loc. Deodată a venit din cer un sunet ca vîjiitul unui vînt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s'au așezat cîte una pe fiecare din ei. Și toți s'au umplut de Duh Sfînt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească. Și se aflau atunci în Ierusalim Iudei, oameni cucernici din toate neamurile cari sînt supt cer. Cînd s'a auzit sunetul acela, mulțimea s'a adunat și a rămas încremenită; pentrucă fiecare îi auzea vorbind în limba lui. Toți se mirau, se minunau, și ziceau unii către alții: „Toți aceștia cari vorbesc, nu sînt Galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecarea din noi în limba noastră, în care ne-am născut? Parți, Mezi, Elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudea, Capadocia, Pont, Asia, Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, Iudei sau prozeliți, Cretani și Arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!”

Fransk

Le jour de la Pentecôte, ils étaient tous ensemble dans le même lieu. Tout à coup, il vint du ciel un bruit comme celui d'un vent impétueux, et il remplit toute la maison où ils étaient assis. Des langues, semblables à des langues de feu, leur apparurent, séparées les unes des autres, et se posèrent sur chacun d'eux. Et ils furent tous remplis du Saint-Esprit, et se mirent à parler en d'autres langues, selon que l'Esprit leur donnait de s'exprimer. Or, il y avait en séjour à Jérusalem des Juifs, hommes pieux, de toutes les nations qui sont sous le ciel. Au bruit qui eut lieu, la multitude accourut, et elle fut confondue parce que chacun les entendait parler dans sa propre langue. Ils étaient tous dans l'étonnement et la surprise, et ils se disaient les uns aux autres: Voici, ces gens qui parlent ne sont-ils pas tous Galiléens? Et comment les entendons-nous dans notre propre langue à chacun, dans notre langue maternelle? Parthes, Mèdes, Elamites, ceux qui habitent la Mésopotamie, la Judée, la Cappadoce, le Pont, l'Asie, la Phrygie, la Pamphylie, l'Egypte, le territoire de la Libye voisine de Cyrène, et ceux qui sont venus de Rome, Juifs et prosélytes, Crétois et Arabes, comment les entendons-nous parler dans nos langues des merveilles de Dieu?

Kiswahili

Ilipofika siku ya Pentekoste, waamini wote walikuwa wameku tana mahali pamoja. Ghafla, sauti kama mvumo mkubwa wa upepo uliwashukia kutoka mbinguni, ukaijaza nyumba yote walimokuwa wamekaa. Pakatokea kitu kama ndimi za moto ambao uligawanyika ukakaa juu ya kila mmoja wao. Wote walijazwa Roho Mtakatifu wakaamza kusema kwa lugha nyingine, kama Roho alivyowajalia kusema. Wakati huo walikuwepo Yerusalemu Wayahudi wanaomcha Mungu kutoka nchi zote za dunia. Waliposikia kelele hizi, walikusanyika kwa wingi. Wote walishangaa kwa sababu waliwasikia waamini wakiongea lugha ya kila mmoja wao. Wakastaajabu sana, wakasema, “Hawa wote wanaozungumza ni Wagalilaya. Imekuwaje basi tunawasikia wakinena lugha ya kila mmoja wetu? Hapa kuna Waparthi, Wamedi, Waelami, wakazi wa Mesopotamia, Yudea Kapadokia, Ponto na Asia, Frigia, Pom filia, Misri na pande za Libya karibu na Kirene; na wageni kutoka Rumi, Wayahudi na watu walioingia dini ya Kiyahudi. Watu wen gine wametoka Krete na Uarabuni. Sisi sote tunasikia watu hawa wakisema katika lugha zetu wenyewe mambo makuu ya ajabu aliyofa nya Mungu.

Engelsk

When the day of Pentecost came, they were all together in one place. Suddenly a sound like the blowing of a violent wind came from heaven and filled the whole house where they were sitting. They saw what seemed to be tongues of fire that separated and came to rest on each of them. All of them were filled with the Holy Spirit and began to speak in other tongues as the Spirit enabled them.

Now there were staying in Jerusalem God-fearing Jews from every nation under heaven. When they heard this sound, a crowd came together in bewilderment, because each one heard their own language being spoken. Utterly amazed, they asked: "Aren't all these who are speaking Galileans? Then how is it that each of us hears them in our native language? Parthians, Medes and Elamites; residents of Mesopotamia, Judea and Cappadocia, Pontus and Asia, Phrygia and Pamphylia, Egypt and the parts of Libya near Cyrene; visitors from Rome (both Jews and converts to Judaism); Cretans and Arabs--we hear them declaring the wonders of God in our own tongues!"

Tigrinya

አብ መበል ሓምሳ መዓልቲ ድማ ኩላቶም ሓቢሮም ብሓንሳእ ነበሩ።
ብድንገት ከኣ ከም ብርቱዕ ህብብላ ንፋስ ካብ ሰማይ ደሃይ መጸ፡ ነታ ኣብኣ ተቐሚጦም ዘለውዋ ቤትውን ንብዘላ መልኣ።
እተመቓቐለ ልሳን ሓዊ ዚመስል ድማ ተራእዮም፡ ኣብ ልዕሊ ነነፍሲ ወከሮም ከኣ ተቐመጡ።
ኩሎም ድማ መንፈስ ቅዱስ መልአም፡ መንፈስ ቅዱስ ኪዛረቡ ኹም ዝሀበምውን ብኻልእ ቋንቋታት ኪዛረቡ ጀመሩ።
ኣብ ትሕቲ ሰማይ ካብ ዘለዉ ኹሎም ህዝቢ ሕያዎት ሰባት ኣብ ዩሩሳሌም ዚነብሩ ኣይሁድ ነበሩ።
እዚ ደሃይ እዚ ምስ ኩነ፡ ብዙሕ ህዝቢ ተኣከበ። በብዘረባኦም ኪዛረቡ ሰሚዖም ከኣ፡ ዚብልዎ ጠፍኦም።
ኩላቶም ተገረሙን ተደነቑን፡ ከምዚ ኹኣ በሉ፡ እንሆ፡ እዞም ዚዛረቡ ኹሎም ገሊላውያንዶ ኣይኩኑን፡
ከመይ ኢልና ደኣ ኹላትና በበቲ እተወለደናሉ ቋንቋ ኪዛረቡ ንሰምዖም ኣሎና፡
ንሕና ሰብ ጳርቲን ሰብ ሜዶንን ሰብ ኤላምን እቶም ኣብ መንሳ ኸልተ ርባን ኣብ ይሁዳን ኣብ ቀጳይቅያን ኣብ ጳንጦስን ኣብ እስያ ዚነብሩን፡
ኣብ ፍሪግያን ኣብ ጳምፊልያን ኣብ ግብጽን ኣብ ዓድታት ሊብያ ጥቓ ቀሬንን ካብ ሮሜ ዝመጹ ማእከላይ ዓሌትን ኣይሁድን ጽሮሴሊታትን፡
ሰብ ቅሬጥስን ሰብ ዓረብን በብቋንቋና ብዛዕባ እቲ ዓብዪ ግብረ ኣምላኽ ኪዛረቡ ንሰምዖም ኣሎና።

Arabisk

وعندما جاء عيدُ يومِ الخمسين، كانوا كلُّهمُ مُجتمعينَ معاً في مكانٍ واحدٍ. فإذا بصوتٍ من السماءِ يُشبهُ هبوبَ ريحٍ عذيفةٍ، ملأ جميعَ أرجاءِ البيتِ الذي كانوا يجلسونَ فيه. وإذا بالسِّنةُ شبيهةُ بنارٍ تَظْهَرُ لَهُمْ، وتَنَوَّرَعُ على كُلِّ واحدٍ منهم. فامتثلوا جميعاً من الرُّوحِ القدس، وبدأوا يَتَكَلَّمُونَ بِلُغَاتٍ أُخْرَى، كما مَكْنَهُمُ الرُّوحُ مِنْ أَنْ يَتَكَلَّمُوا.
وكانَ هناكَ يَهُودٌ أَتَقِيَاءُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ على الأَرْضِ قد اجْتَمَعُوا في مَدِينَةِ الْقُدْسِ. فَلَمَّا جَاءَ هَذَا الصَّوْتُ، تَجَمَّهَرُ جَمْعٌ كَبِيرٌ مِنْهُمْ. وَكَانُوا مُرْتَبِكِينَ لِأَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ كَانَ يَسْمَعُهُمْ يَتَكَلَّمُونَ بِلُغَتِهِ الْخَاصَّةِ.
فَكَانُوا مَذْهُولِينَ وَقَالُوا مُتَعَجِّبِينَ: «أَلَيْسَ كُلُّ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَتَكَلَّمُونَ هُمْ مِنَ الْجَلِيلِ؟ فَكَيْفَ يَسْمَعُهُمْ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ يَتَكَلَّمُونَ بِلُغَتِهِ الَّتِي وُلِدَ فِيهَا؟» فَقَدْ لَاحَظُوا أَنَّهُمْ فَرَسِيَّوْنَ وَمَادِّيَّوْنَ وَعِيلَامِيَّوْنَ، وَمِنْ أَهْلِ مَا بَيْنَ النَّهْرَيْنِ وَالْيَهُودِيَّةِ وَكَبْدُوكِيَّةِ وَبَنْطُسَ وَأَسِيَا وَفَرِيحِيَّةِ وَبِمَفِيلِيَّةِ وَمِصْرَ وَالْمَنَاطِقَ اللَّيْبِيَّةَ الْقَرِيبَةَ مِنْ مَدِينَةِ قَيْرِينَ وَرُومَا. وَلَاحَظُوا أَنَّ بَعْضَهُمْ مِنْ أَصْلِ يَهُودِيٍّ وَبَعْضُهُمْ قَدْ تَحَوَّلَا إِلَى الْيَهُودِيَّةِ، وَأَنَّ بَيْنَهُمْ كَرِيتِيَّوْنَ وَعَرَبٌ. فَقَالُوا: «هَا نَحْنُ نَسْمَعُ هَؤُلَاءِ الرِّجَالَ الْجَلِيلِيِّينَ يَتَحَدَّثُونَ عَنْ أَعْمَالِ اللَّهِ الْعَجِيبَةِ فِي لُغَاتِنَا نَحْنُ!»

Farsi

نزول روح القدس

هفت هفته پس از سرگ و زنده شدن مسیح، روز اظطیکاست^۱ فرا رسید. به این روز، عید پنجاهم^۲ می‌گفتند، یعنی پنجاه روز بعد از عید پسخ. در این روز یهودیان نور غلّه خود را به خانه خدا می‌آوردند. آن روز، وقتی ایمانداران دور هم جمع شده بودند، ناگهان صدایی شبیه صدای وزش باد در هوا پیچید و خانه را پر کرد.

^۳ سپس چیزی شبیه زبانه‌های آتش بر سرشان شعله‌ور شد. ^۴ آنگاه همه از روح القدس پر شدند و برای اولین بار شروع به سخن گفتن به زبانهایی کردند که با آنها آشنایی نداشتند، زیرا روح پاک خدا این قدرت را به ایشان داد.

^۵ آن روزها، یهودیان دیندار برای مراسم عید از تمام سرزمینها به اورشلیم آمده بودند. ^۶ پس وقتی صدا از آن خانه به گوش رسید، گروهی با سرعت آمدند تا ببینند چه شده است. وقتی شنیدند شاگردان عیسی به زبان ایشان سخن می‌گویند، مات و مبهوت ماندند!

^۷ آنان با تعجب به یکدیگر می‌گفتند: «این چگونه ممکن است؟ با اینکه این اشخاص از اهالی جلیل هستند، ^۸ ولی به زبانهای محلی ما تکلم می‌کنند. به زبان همان سرزمینهایی که ما در آنجا دنیا آمده‌ایم! ^۹ ما که از پارت‌ها، مادها، ایلامی‌ها، اهالی بین‌النهرین، یهودیه، کپدوکیه، پونتوس، آسیا، ^{۱۰} فریجیه و پفلیه، مصر، قسمت قیروانی زبان لیبی، کریت، عربستان هستیم و حتی کسانی که از روم آمده‌اند هم یهودی و هم آثانی که یهودی شده‌اند همه ما می‌شنویم که این اشخاص به زبان خود ما از اعمال عجیب خدا سخن می‌گویند!»